

ki se imenujejo Asirci in so neprestan trn v peti muslimanskim Kurdom. Kurdi so gorski divjaki, ki živijo od plenitve in so udani krvni osveti. V zadnjem času je bilo od Kurdov poklanih na tisoče krščanskih Asircev. Oni, ki so imeli toliko časa, da so si oteli s pobegom golo življenje, so pribežali v francosko Sirijo. Radi nečuvenga pokolja Asircev sta hudo razburjeni Anglija in Francija.

Vodja indijskih nacionalistov Gandhi, ki je bil obsojen pred nedavnim od Angležev na dveletni zapor, je pričel v ječi z gladovno stavko.

Japonci ne bodo dali miru. Na zasedanju zavoda za odnošaje na Tihem oceanu, ki se je vršil v Banfu v Kanadi, je napovedal vodja japonskega za-

stopstva Nitobe skorajšnji izbruh rusko-japonske vojne, predvsem pa končoveljavno premoč Japonske v Vzhodni Aziji, najbolj pa na Kitajskem in v Mandžuriji. Vsi znaki kažejo, da bo ta vojna izbruhnila, čim bosta obe državi končali za to potrebne priprave. Da se ta vojna res pripravlja, kažejo najbolj zgovorno mrzlične gradnje vojaških tovarn in naprav v Vzhodni Sibiriji ter gradnja drugega tira na doslej enotirni prekosibirski železnici. Glede razmerja Japonske nasproti obema ostalima sosednima državama Kitajski in Ameriki je izjavil Nitobe, da so se vojni zapletljaji med Japonsko in Kitajsko nekako zaključili, dočim na vojno z Ameriko v odločilnih japonskih krogih ne mislijo.

Mrtvaški prt Gospodov. O priliki letošnjega obhajanja 1900letnice trpljenja in smrti Zveličarjeve je bila slovesno razstavljena v počastitev obleka Gospodova, ki se shranjuje v mestu Trier v Nemčiji. V Turinu v severni Italiji pa bo od 2. septembra do 15. oktobra svečanostno razstavljen mrtvaški prt Kristusov. Zgodovina tega prta je naslednja: Mrtvaški prt Gospodov je najprej ostal v grobu, kamor je bil Gospod po smrti položen. Ko je prvi krščanski cesar Konstantin Veliki v zvezi s svojo materjo sv. Heleno dal postaviti nad Gospodovim grobom veličastno cerkev, so grški cesarji dobili oblast nad to dragoceno svetinjo. Dali so jo prenesti v Konstantinopol, kjer je ostala, dokler niso križarji v 13. stoletju (leta 1204) zavzeli to mesto. Potem je ta svetinja prišla na Francosko, in sicer v mesto Besancon, kjer je bila shranjena v stolni cerkvi do l. 1349, ko je požar uničil cerkev. Svetinjo so rešili ter je prišla v posest francoskega kralja Karla VI., ki jo je podaril svojemu zvestemu zastavonoši Gotfridu pl. Charny, čigar rod je to izredno svetinjo z največjo skrbnostjo čuval. Poslednja tega rodu, Marjeta pl. Charny, jo je leta 1452 podarila Ani Cipernohi, soprogi savojskega vojvode Ljudevita I. Od takrat je mrtvaški prt Gospodov lastnina savojske vladarske hiše. L. 1578 ga je dal vojvoda Emanuel Filibert prenesti v mesto Turin. Takrat je namreč sv. Karol Boromejski, nadškof milanski, vsled storjene obljube hotel mrtvaški prt Gospodov počastiti. Da sv. Karlu skrajša dolgo pot v Savojsko, je vojvoda prt poslal v Turin, kjer je ostal do danes. Shranjuje se v dragoceni srebrni skrinjici. Gospodov mrtvaški prt, ki se razstavlja ob velikih dogodkih savojske, sedaj italijanske kraljeve hiše, bode v proslavo letošnjega svetega leta z velikimi slovesnostmi razstavljen, da mu krščansko ljudstvo more skazati čast, ki mu gre.

Misijoni na katoliškem shedu na Dunaju. Ker so misijoni eden izmed najvažnejših delov katoliškega udejstvovanja na svetu v sedanjem času, bode misijonstvo zavzemalo važno mesto

med razpravami katoliškega shoda na Dunaju meseca septembra. Razpravljalo se bo o teh predmetih: »Misijoni in ljudstvo«, »misijoni in mladina«, »misijoni in visoke šole«, »misijoni in duhovniki«, »misijoni in časniki« in »blagoslov misijonskega dela«. Namen teh razprav je, da se misijonska ideja med katoliškim ljudstvom razširi in poglubi. Sedanji papež Pij XI. želi, da bi skrb za misijone med pagani postala bistveni del dušeskrbnega delovanja. Da bi se ta ideja razširila tudi med otroci, bo prirejeno posebno misijonsko zborovanje za otroke. Obhajala se bo posebna misijonska božja služba za udeležence katoliškega shoda. Naj bi se misijonsko delo organizirano razširilo in rastle na uspehih med vsemi katoliškimi narodi, tudi med katoličani v Jugoslaviji!

Svetovni evharistični kongres. Bodoče leto se bode svetovni evharistični kongres vršil v Južni Ameriki, in sicer v Buenos-Aires-u, glavnem mestu republike Argentine. Lani se je tak kongres vršil v Dublinu, glavnem mestu Irske. Argentina se je že leta 1924, ko je bil svetovni evharistični kongres v Amsterdamu, potegovala za to, da bi bil prihodnji kongres v njeni deželi. L. 1928 je Argentina svojo prošnjo ponovila. Še le prihodnje leto se bo njena vroča želja izpolnila. Kongres se bode vršil prihodnje leto v spomladi. V Argentini se začenja, kakor je znano, spomlad, ne kakor pri nas meseca marca, marveč meseca septembra. Začetek kongresa bo 10. oktobra in trajal bo do 15. oktobra. Mesec oktober je določen radi tega, ker je 12. oktobra 441. obletnica, kar je Krišt. Kolomb odkril Ameriko. Priprave za ta kongres so že v teku. Na praznik sv. Jožefa, ki se v vseh romanskih deželah prav slovesno obhaja, so se z molitvami po vseh cerkvah začele. Nadškof v Buenos-Airesu je sestavil osrednji odbor, ki ima vodstvo priprav v svojih rokah. Za razne narode, ki prebivajo na argentinskem ozemlju, tudi za Slovence in Hrvate, so ustanovljeni posebni odbori. Posebni pripravniki odbori poslušajo v sosednih južno-ameriških državah: v Braziliji, Urugvaju, Paragvaju, Čilu in v Boliviji. Glavne prireditve kongresa se bodo vršile v ogromni zgradbi, ki se bo v to svrhu nanovo zgradila. Za kritje stroškov kongresa se vršijo zbirke po

vsej državi, in sicer 19. dne vsakega meseca, ko se tudi opravljajo javne molitve za dober uspeh kongresa. Tako se veliko katoliško ljudstvo pripravlja za dostojno proslavo zakramenta sv. Rešnjega Telesa.

*

ROMANJE NA SV. GORE (župnija Sv. Peter pod Sv. gorami).

Letos praznuje vesoljni svet 1900letnico smrti in vstajenja Zveličarja Jezusa Kristusa. Vsi narodi kar tekmujejo, da čim dostojnejše proslavijo ta veliki jubilej. Slovenski narod je ta jubilej proslavil z mogočno manifestacijo na Stadionu v Ljubljani dne 30. julija t. l. Pa tudi po deželi se vrše pomembne proslave v znamenju križa. Med največjimi podeželskimi svetoletnimi prireditvami bode brezdvomno slovesnost na Svetih gorah ob priliki velikega romanja v dneh 5., 6., 7. in 8. septembra t. l.

Slovesnosti se pričnejo že v torek 5. septembra, ob 6. uri zvečer, ko je otvoritev tridnevnic s slovesnimi večernicami. Vse tri dni: 6., 7. in 8. septembra se bodo vrstile sv. maše od petih pa neprestano do opoldne. Med tem bodo vsaki dan pridige ob 7. in ob 10. uri, kakor tudi dne 6. in 7. septembra ob 6. uri zvečer pri slovesnih večernicah. Poskrbljeno je tudi za dovolj spovednikov.

Častilci Marijini!

Ta pomembni jubilej našega odrešenja ne sme iti kar tako mimo nas. Ni vam bilo mogoče dano udeležiti se jubilejnih slavnosti v Ljubljani, proslavite ga v tem krasnem božjepotnem svetišču na Svetih gorah! Ni mogoče prešteti vseh uslišanj in milosti, ki jih je svetog. Kraljica skozi stoletja sipala na tem kraju trpečemu človeštvu. V času velikih stisk in nadlog je slovenski in hrvaški narod romal v ta prelepi hram božji in bil tolikokrat uslišan. In letos, v času groznih gospodarskih in drugih stisk, kakršnih ne pomni naš rod, poromali bomo zopet pred Njen prestol, da jo prosimo odpomoči in usmiljenja. Naj ta jubilejna proslava zbere te dni na ta prijeten hrib tisočero glavo množico, da dokumentira udanost in zvestobo nebeški Kraljici in njenemu Sinu...

Kako primerno in lepo bi bilo, ako bi se od vsake skupine romarjev našla pogumna oseba, ki bi, bodisi od onih, ki ostanejo doma, bodisi od svojih romarjev skušala zbirati prispevke za nov, tretji svetogorski zvon, ki bi se nabavil kot darilo svetogorski Kraljici ob jubileju našega odrešenja. Svetogorska Mati božja vas kliče!

Cerkveni shod na Kumu od 24. do 27. avgusta 1933. Letos bomo obhajali Jernejevo nedeljo dne 27. avgusta. Kot pripravo bomo imeli tridnevnic, katero bodo vodili rudarski dušni pastirji. V nedeljo dne 27. avgusta bo večer, maš, popoldne pa rudarski tabor. Notranjščina cerkve sv. Neže bo letos popolnoma prenovljena, zato pridite romarji iz Posavja, Zasavja in Dolenjske na božjo pot na Kum!

*

Vstoličenje škofa dr. Ivana Tomažiča.

Na predvečer.

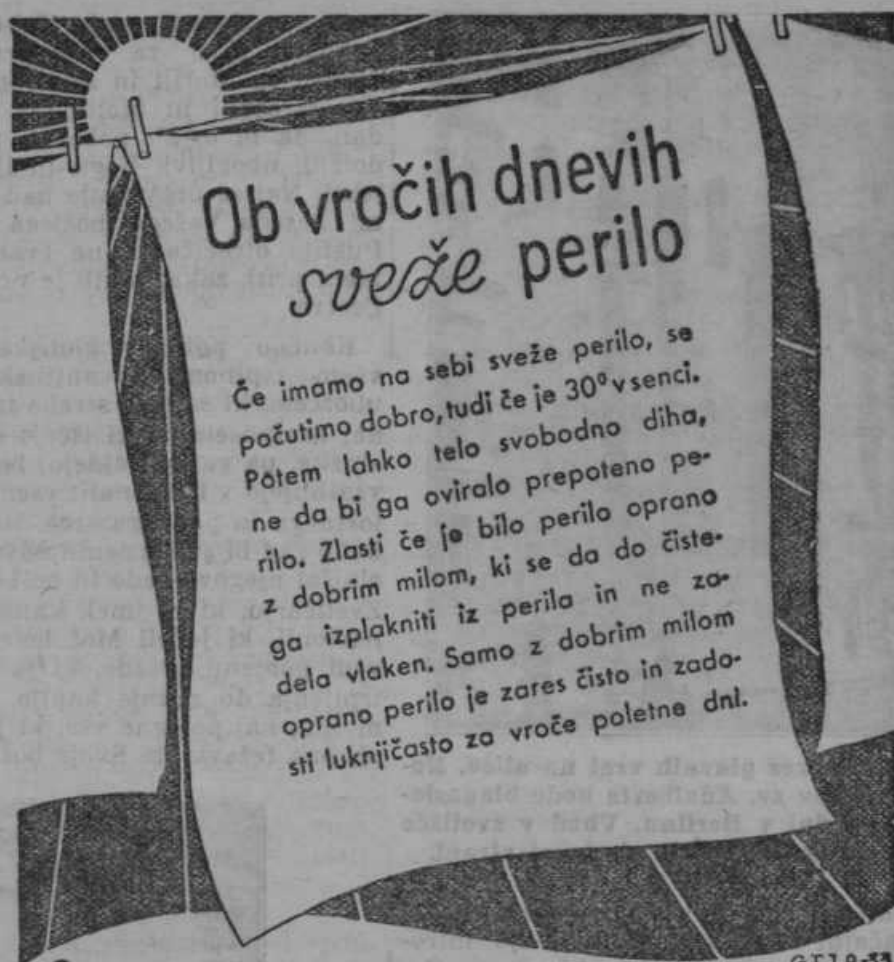
Praznik Marijinega vnebovzvetja je bil določen za slovesno vstoličenje novega lavantinskega škofa dr. Ivana Tomažiča. Že na preddan je sprejemal prevzvišeni udanostne poklonitve vernikov in društev. Poklonili so se mu zastopiki Katoliške akcije, gasilskega društva, sportniki maratonci in bivši poslanec Žebot je pripeljal številno odposlanstvo iz frančiškanske župnije.

Na večer pred praznikom je bil z zastavami in s cvetjem okinčani Slomšekov trg ves v lučkah. Pred škofijo so se zbrale ljudske množice. Združeni moški pevski zbori Ipavčeve župe so priredili skupaj z godbo Kat. Omladine vladiki podoknico in ob tej priliki so se poklonili prevzvišenemu meščani in okoličani. Ko se je prikazal med tisočerc množico novi škof, je stopil pred njega ravnatelj Cirilove tiskarne g. F. Hrastelj ter izrekel v imenu pevcev pozdravne besede, za katere se je vladika ganljivo zahvalil s povdarkom, da bo imel vedno odkrito srce za slovensko ljudstvo, za njegove težnje in skrbi. Škofove besede so bile navdušeno sprejete od vseh, ki so se zbrali tako mnogoštevilno na Slomšekovem trgu, da vidijo in pozdravijo svojega novega škofa — domačina.

Slovesnost vstoličenja.

Na Marijin praznik so se zbrale ob določeni uri na Slomšekovem trgu pred škofijo ljudske množice, mariborska krščanska društva, za temi Marijine družbe iz vseh mariborskih župnij, apostolstva mož, Krščanska ženska zveza, Društvo katoliških mojstrov ter pomočnikov in še razne druge organizacije s svojimi zastavami. Ob pol desetih je stopila iz stolne zakristije velikoštevilna lavantinska duhovščina, ki se je razvrstila pred škofijskim dvorcem. V sprevedu duhovnikov smo videli: zastopnika skopljanskega škofa in ljubljanskega vseučilišča rektorja dr. Matija Slaviča, stolnega dekana in kanonika dr. Maksa Vraberja s stolnim kapituljem, celjskega opata Petra Juraka, ptujskega prošta dr. Žagarja, konjiškega arhidijakona Tovornika, provinciala oo. kapucinov p. Lina Praha, priorja križanskega reda Učaka, prelata dr. Kovačiča, častne kanonike lavantinske dr. Lukmana, Čičeka, Slepca in Mikuša, msgr. Vrežeta, predstavnik duhovniških redov, skoro vse dekane in duhovne svetnike.

Istočasno so se zbrali v stolnici zastopniki civilne in vojaške oblasti. Navzoči so bili ban dr. Marušič, ministrski odposlanec gimnazijski ravnatelj Mastnak, glavarja dr. Senekovič in Markar, predstojnik mestne policije dr. Hacin, podpredsednik okrožnega sodišča dr. Pichler in prvi državni pravdnik dr. Jančič, podpolkovnik Nikolič, mestni župan dr. Lipold, dr. Leskovar, dr. Juvan, bivši narodni poslanec Žebot in druge odlične osebnosti. Popoldne po vstoličenju je pozdravil novega škofa ministrski predsednik dr. Srskič, ki se mudi na oddihu v Rogaški Slatini.

Samo

GAZELA

TERPENTINOVNO MILO

PERE PERILO ČISTO IN ZRAČNO

Ob poldesetih se je pomaknil spreved izpred škofije h glavnim vratom stolnice, kjer je dal prevzvišenemu stolni dekan dr. Vraber v poljub križ, nakar je podelil škof vsem zbranim sv. blagoslov in je sprejel kot znak oblasti ključne stolne cerkve.

Pri vstopu v cerkev je pozdravilo g. škofa s kora petje pomnoženega cerkvenega pevskega zbora. Ko se je pomaknil spreved do glavnega oltarja, je stopil na prižnico g. stolni dekan dr. Vraber, ki je pozdravil prevzvišenega in prečital papeška pisma.

Vladika je zasedel lepo prenovljeni prestol in med donenjem pesmi s kora se mu je poklonila duhovščina kot novemu nadpastirju.

Po podelitvi apostolskega blagoslova s popolnim odpustkom je nagovoril zbrane izpred oltarja prevzvišeni s pozdravom: »Mir vam bodi!«

Iz škofovega govora.

Prevzvišeni je začetkom svojega govora povdaril, da šteje Lavantinska škofija 600.000 duš in je po obsegu in po številu prebivalcev na drugem mestu v Jugoslaviji, in je nadaljeval: Vsi smo pred Bogom enaki, vsi brez izjeme smo poklicani, da Boga spoznavamo, ga ljubimo in mu služimo ter se tako zveličamo. Postavljen torej v to, da vodim k zveličanju vse, ki so mi izročeni v duhovno skrb, bi rad vsem postal

vse, da bi rešil vse. Vse bi rad nekoč predstavil Bogu z Jezusovimi besedami: Nebeški Oče, katere si mi dal, sem jih obvaroval, in nobeden izmed njih se ni pogubil.

V ljubezni božji pozdravljam Vas, prečastiti in dragi moji duhovni sobratje! Prosim Vas, bodimo si drug drugemu zvesti tovariši, odkritosrčni prijatelji, požrtvovalni sodelavci, da bomo kos velikemu delu, ki nam je naloženo: posvetiti in zveličati kakor sebe, tako neumrjoče, z dragoceno krvjo Kristusovo odrešene duše. V dobi, ko se temne sile toliko trudijo, da bi človeški rod odvrnile od Boga, bomo to delo, to Katoliško akcijo zmogli le, če bomo edini med seboj: Kako dobro in kako prijetno je, ako bratje v edinosti prebivajo skupaj... ker tja Gospod pošilja svoj blagoslov.

Z vsem spoštovanjem pozdravljam predstavnike zakonitih oblasti. Vsem nam veljajo in naj veljajo apostolska naročila: Boga se bojte, kralja častite!

V Gospodu posebej pozdravljam Vas, vrli krščanski očetje in gospodarji. Prosim Vas, bodite stebri vernosti, poštenosti, pravičnosti v svojih domovih in družinah! Z menoj vred boste enkrat odgovor dajali božjemu Sodniku za otroke in posle, ki Vam jih je Bog dal v skrb!

Iskren pozdrav Vam, dragi mladeniči, Vi cvet in up srečne bodočnosti!

Cerkev brez glavnih vrat na ulico. Novo cerkev sv. Adalberta bodo blagoslovili te dni v Berlinu. Vhod v svetišče je iz sosedne hiše ob desni strani.

Bodite trdni v verskem prepričanju, značajni v krščanskem življenju, miroljubni v medsebojnem občevanju. Sami iztrebite iz svoje sredine razvade, ki Vam jemljejo dobro ime, ter rešite pred svetom čast slovenskega fanta!

Čistost duše, mir srca, srečo in blazenost neoskrunjene mladosti želim in prosim od Boga Vam, dobra krščanska dekleta. Morebiti bolj kot kedaj Vas obdajajo od vseh strani mnogovrstne nevarnosti za dušo in telo. Z milostjo božjo, s pomočjo presv. Evharistije, pod varstvom Marijinim si čuvajte svoj dekliški ponos in varujte svojo dekliško čast. Z besedami Skrivnega razodetja Vam kličem: Držite, kar imate, da Vam nihče ne vzame Vaših vencev.

In Vi, dragi otroci, ki mi sipljete cvetje na pot življenja, tako da med Vami ne čutim trnja, čez katero je treba stopati. Vi ljubljenci Gospodovi, kako naj

Vam razodenem svojo ljubezen, kako pokažem skrb za Vašo pravo srečo? Jezusu in Mariji in angelom varihom Vas izročam in molim za Vas vsak dan, da bi ostali pobožni, pridni, nedolžni, ubogljivi, Bogu in ljudem prijetni. Naj se uresničuje nad Vami vsa beseda Vašega božjega Prijatelja: Pustite otročiče in ne branite jim k meni priti, zakaj takih je nebeško kraljestvo.

Končno pozdrav globokega sočutja vsem trpinom Lavantinske škofije: ubožcem, ki so brez strehe in brez hrane; brezposelnim, ki iščejo dela in zaslужka, pa ga ne najdejo; bolnikom, ki vzdihujejo v bolečinah; vsem, ki so žalostnega in potrtega srca. Bog sam ve, kako rad bi slehernemu odvzel ali vsaj olajšal njegovo bedo in bol! K božjemu Zveličarju, ki ni imel, kamor bi glavo naslonil, ki je bil Mož bolečin v pravem pomenu besede, ki je izpil kelih trpljenja do zadnje kaplje, k Njemu molim, naj potegne vse, ki jih tlači ta ali ona težava, na Svoje božje Srce, da

bodo tam iskali in našli pomoč in tolažbo.

Po škofevem nagovoru.

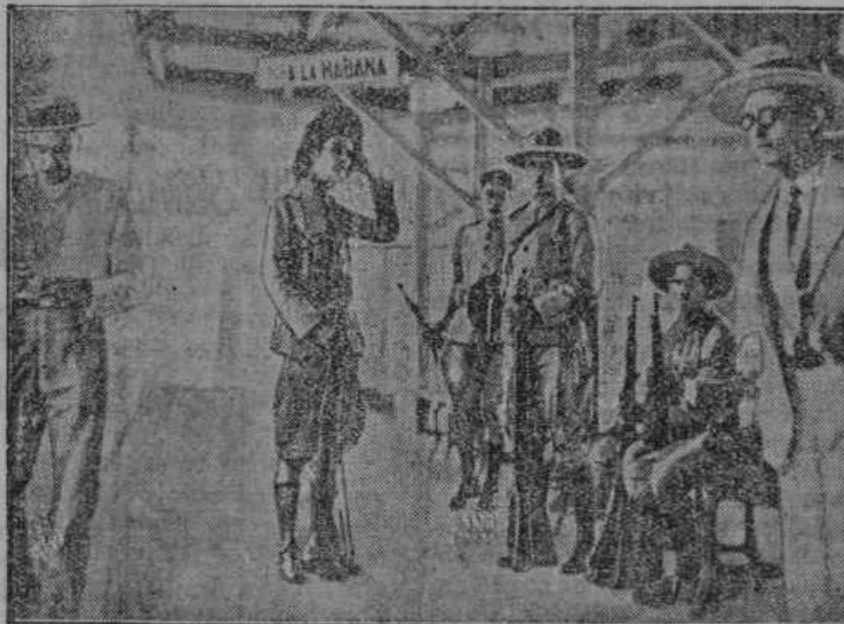
Treba še posebej poudariti, da se je podal vladika po prvih besedah nagovora izpred oltarja med ljudstvo in je tamkaj govoril pozdravne besede kot nadpastir svoji čredi.

Z navdušenjem in ganutjem sprejetemu nagovoru je sledila slovesna škofova sv. maša z zahvalno pesmijo ter zakramentalnim blagoslovom.

Ob dvanajstih je bila cerkvena slavnost končana, nakar se je novi vladika lavantinski v spremstvu duhovščine in visokih cerkvenih dostojanstvenikov v svečanem sprevedu podal skozi cerkev ter blagoslavljajoč množice ob straneh v škofijsko palačo.

Velikodušen dar škofa.

Pred vstoličenjem je podal novi škof sledečo tiskano izjavo: »Namesto običajnega banketa (slavnostnega obeda) položim ob priložnosti vstoličenja vsoto 10.000 Din v prid pomoči najbolj potrebnim ubožcem in brezposelnim.«

Veliki nemiri so bili zadnje dni na otoku Kuba. Na sliki vidimo vladne čete na kolodvoru kubanske prestolice Havanna.

Na Irskem nastopajo proti vladi de Valere fašisti. Vladna poslopja Irske prestolice Dublina ščiti pomnožena policija.

Po še precej srečni vrnitvi z vodnimi letali iz svetovne razstave v Čikagi preda Mussolini vodji poleta generalu Balbi maršalsko čepico.